

Elias — Numero Dose

Ang matag walog pagaibayawon

Jeff Pippenger

2023-10-17

Gihisgutan pa gihapon nato si Elias ingon nga usa ka propetikong simbolo. Gipahibalo ni Elias kang Ahab nga walay ulan, gawas lamang pinaagi sa iyang pulong, sulod sa tulo ka tuig.

Ug si Elias nga Tishbite, nga usa sa mga pumoluyo sa Gilead, miingon kang Ahab, Ingon nga buhi si Jehova, ang Dios sa Israel, nga akong giatubang, niining mga tuiga walay yamog ni ulan, gawas sumala sa akong pulong. 1 Hari 17:1.

Si Cristo nagpahibalo kanato diha sa basahon ni Lucas nga ang tulo ka tuig sa pagkatinuod tulo ug tunga ka tuig.

Ug siya miingon, Sa pagkatinuod, nagaingon ako kaninyo, walay propeta nga dawaton sa iyang kaugalingong yuta. Apan sa pagkamatuod, sultihan ko kamo, daghan ang mga balo sa Israel sa mga adlaw ni Elias, sa dihang ang langit gitakpan sulod sa tulo ka tuig ug unom ka bulan, sa dihang may dakong gutom sa tibuok yuta; apan kang bisan usa kanila wala ipadala si Elias, gawas lamang ngadto sa Sarepta, usa ka lungsod sa Sidon, ngadto sa usa ka babayeng balo. Lucas 4:24–26.

Ang tulo ug tunga ka tuig nahitabo sa panahon ni Ahab ug ni Jezebel, sa ingon nagpaila sa tulo ug tunga ka mga profetikong tuig gikan sa 538 hangtod sa 1798, sa dihang ang kapapahan, nga girepresentar isip si Jezebel sa iglesia sa Thyatira, nagmando sa panahon sa Mangitngit nga Kapanahonan.

Apan may pipila ako ka mga butang batok kanimo, tungod kay gitugotan mo kanang babaye nga si Jezebel, nga nagatawag sa iyang kaugalingon nga manalagna nga babaye, sa pagtudlo ug sa paghaylo sa akong mga ulipon sa pagpakighilawas ug sa pagkaon sa mga butang nga gihalad ngadto sa mga diosdios. Ug gihatagan ko siya ug panahon sa paghinulsol sa iyang pagpakighilawas; apan wala siya maghinulsol. Ania karon, igasalibay ko siya ngadto sa higdaanan, ug kadtong nanapaw uban kaniya ngadto sa dakung kasakitan, gawas kon sila maghinulsol sa ilang mga binuhatan. Ug pagapatyon ko ang iyang mga anak pinaagi sa kamatayon; ug ang tanang mga iglesia makaila nga ako mao siya nga nagsusi sa mga kasingkasing ug sa mga sulod sa kasingkasing: ug ihatag ko kaninyong matag usa sumala sa inyong mga binuhatan. Pinadayag 2:20–23.

Ang “higayon sa paghinulsol” ni Jezebel mao ang tulo ug tunga ka tuig sa mga adlaw ni Elias, ug tulo ug tunga ka manalagnong mga tuig gikan sa 538 hangtod sa 1798 sa Mangitngit nga mga Kapanahonan sa paglutos sa kapapahan. Ang silot kang Jezebel ug sa mga hari sa Europa nga nakighilawas uban kaniya mao ang igasalibay sila ngadto sa higdaanan sa kasakitan ug ang kamatayon sa iyang mga anak. Adunay matinumanong mga kalag sa panahon sa Mangitngit nga mga Kapanahonan, nga gisalibay usab ngadto sa higdaanan sa kasakitan, apan sila mabuhi. Sa

dihang igasalibay ngadto sa higdaanan sa kasakitan, ang sangpotanan nga kinabuhi alang sa mga matinumanon o kamatayon alang sa mga dili matinumanon gibasi sa ilang “mga buhat.” Ang higdaanan sa kasakitan sa mga matinumanon nagpatungha ug pailub ug kinabuhi. Ang ilang higdaanan sa kasakitan mohunong sa ulahing bahin sa tulo ug tunga ka tuig, sa wala pa mobiya si Elias sa Sarepta aron sugoon si Ahab sa pagtawag sa tibook Israel ngadto sa Bukid Carmel.

“Ang paglutos sa iglesya wala magpadayon sa tibuok nga panahon sa 1260 ka tuig. Ang Dios, sa Iyang kalooy ngadto sa Iyang katawhan, mipamubo sa panahon sa ilang mapintas nga pagsulay. Sa pagtagna sa ‘dakong kasakitan’ nga moabot sa iglesya, ang Manluluwas miingon: ‘Ug gawas kon kana nga mga adlaw pagamub-on, walay unod nga maluwas: apan tungod sa mga pinili, kana nga mga adlaw pagamub-on.’ Mateo 24:22. Pinaagi sa impluwensiya sa Repormasyon, ang paglutos gitapos sa wala pa ang 1798.” The Great Controversy, 266, 267.

Ang paghukom sa “higdaanan sa kasakitan” alang sa kapapahan “mopatay sa iyang mga anak pinaagi sa kamatayon,” apan ang paghukom sa “higdaanan sa kasakitan” naglangkob ug saad sa kinabuhi alang niadtong ang ilang mga buhat nagpakita sa ilang pagkamatinumanon, ingon sa gihulagway sa kamatayon sa anak nga lalaki sa balo nga babaye sa Sarepta.

Ug nahitabo, sa tapus niining mga butanga, nga ang anak sa babaye, ang agalon sa balay, nasakit; ug ang iyang sakit hilabihan gayud, hangtod nga wala nay gininhawa nga nahibilin kaniya. Ug siya miingon kang Elias, Unsay akong labot kanimo, O ikaw nga tawo sa Dios? mianhi ba ikaw kanako aron ipahinumdom ang akong sala, ug aron patyon ang akong anak? Ug siya miingon kaniya, Ihatag kanako ang imong anak. Ug iyang gikuha siya gikan sa sabakan niya, ug gidala siya ngadto sa ibabaw nga lawak diin siya nagpuyo, ug gipahigda siya sa iyang kaugalingong higdaanan. Ug siya mitawag sa Ginoo, ug miingon, O Ginoo nga akong Dios, gidala ba usab nimo ang kadautan ibabaw sa balo nga babaye nga akong gipuy-an, pinaagi sa pagpatay sa iyang anak? Ug iyang gituy-od ang iyang kaugalingon ibabaw sa bata sa makatulo, ug mitawag sa Ginoo, ug miingon, O Ginoo nga akong Dios, nagaampo ako kanimo, paulia pag-usab ang kalag niining bataa ngadto kaniya. Ug ang Ginoo naminaw sa tingog ni Elias; ug ang kalag sa bata mibalik pag-usab kaniya, ug siya nabuhi. Ug gikuha ni Elias ang bata, ug gidala siya paubos gikan sa lawak ngadto sa balay, ug gitugyan siya ngadto sa iyang inahan: ug si Elias miingon, Tan-awa, ang imong anak buhi. Ug ang babaye miingon kang Elias, Karon tungod niini nahibalo ako nga ikaw tawo sa Dios, ug nga ang pulong sa Ginoo sa imong baba mao ang kamatuoran. 1 Mga Hari 17:17–24.

Ang babaye nga balo nakaila nga si Elias “usa ka tawo sa Dios,” kay “ang pulong sa Ginoo” nga nagdala pag-usab sa kinabuhi sa iyang anak maoy pulong nga “kamatuoran.” Ang tulo ka lakang nga pamaagi ni Elias sa iyang paghapa sa iyang kaugalingon ibabaw sa anak nga lalaki sa balo gisabtan sa balo ingon nga ang “pulong” sa baba ni Elias mao ang “kamatuoran.” Ang Hebreohanon nga pulong nga ‘emeth’ gihubad diha sa teksto nga “kamatuoran,” ug nagrepresentar sa mamugnaong gahum sa Alpha ug Omega. Kini mao ang Hebreohanon nga pulong nga naporma pinaagi sa nahauna, ikanapulog-tulo, ug ulahing letra sa Hebreohanong alpabeto, ug nagrepresentar sa Gahum nga makahimo sa pagdala pagbalik sa mga patay ngadto sa kinabuhi.

Ang mga matinumanon, sama sa mga dili matinumanon sulod sa “lugar” sa panahon sa pagsulay nga gilarawan sa tulo ka tuig ug tunga, midawat sa paghukom sa usa ka “higdaanan sa kasakitan.” Ang kamatayon mao ang sangputanan alang sa mga anak sa pundok nga misunod sa bigaon nga babaye nga nakighilawas ug nagtudlo sa mga doktrina sa pagano. Ang kinabuhi gihatag sa laing pundok nga misunod sa mga pamaagi ni Elias, ug mitoo sa Pulong sa “kamatuoran.”

Ang balo misunod sa sugo ni Elias nga kuhaan siya ug diyutayng tubig ug hatagan siya ug diyutayng tinapay, ug ang iyang pagkamasinugtanon sa pulong sa propeta nagarepresentar sa mga matinumanon sa Mangitngit nga Kapanahonan sa Tiatira. (Angayng timan-an nga sa dihang gisugo ni Elias ang balo nga una siyang pakan-on, ug pagkahuman pakan-on ang iyang anak ug ang iyang kaugalingon, ang girepresentar mao nga si Elias maoy una nga modawat sa pagkaon aron kan-on. Siya maoy una nga modawat sa mensahe, ug pagkahuman ang iglesia.) Gipahibalo kita nga ang mga buhat sa mga matinumanon mas dagku sa katapusan kay sa sinugdanan.

Ug sa manulonda sa iglesia sa Tiatira isulat mo: Kini nga mga butang nagaingon ang Anak sa Dios, nga ang iyang mga mata sama sa nagadilaab nga kalayo, ug ang iyang mga tiil sama sa sinaw nga tumbaga; Nahibalo ako sa imong mga buhat, ug sa gugma nga putli, ug sa pag-alagad, ug sa pagtuo, ug sa imong pagkamapailubon, ug sa imong mga buhat; ug nga ang ulahi labi pa kay sa nahauna. Pinadayag 2:18, 19.

Ang mga matinumanon nagpakita ug maayong mga “buhat” sulod sa “panahon” nga gihatag sa kapapahan aron maghinulsol, apan ang ilang mga buhat sa kaulahian “labaw pa kay sa nahauna.” Sa dihang ang “panahon” hapit na matapos, si Cristo nagpadala sa bituon sa kabuntagon sa Repormasyon, nga nagsugod sa buluhaton sa dili na pag-agwanta sa kapapahan, nga nagtudlo sa iglesia sa “pagpakighilawas, ug sa pagkaon sa mga butang nga gihalad ngadto sa mga diosdios.”

Ug kaniya nga nagmadaogon, ug nagabantay sa akong mga buhat hangtod sa katapusan, kaniya igahatag ko ang pagbulot-an ibabaw sa mga nasod: Ug pagagaharian niya sila pinaagi sa sungkod nga puthaw; ingon sa mga sudlanan sa magkokolon nga pagadugmokon sila ngadto sa mga tipik: maingon usab sa akong nadawat gikan sa akong Amahan. Ug igahatag ko kaniya ang bitoon sa kabuntagon. Ang adunay igdulungog, pamatia niya ang giingon sa Espiritu ngadto sa mga iglesia. Pinadayag 2:26–29.

Si Cristo adunay “pipila ka mga butang batok” sa mga matinumanon sa sinugdanan sa “panahon” nga gihatag sa kapapahan aron maghinulsol, kay gitugotan nila si Jezabel, “nga nagatawag sa iyang kaugalingon nga usa ka manalagna, sa pagpanudlo ug sa pagpahisalaag sa akong mga ulipon aron makahimo ug pakighilawas, ug sa pagkaon sa mga butang nga gihalad ngadto sa mga dios-dios.” Apan sa katapusan sa “panahon” ang mga matinumanon mohunong na sa pag-antus nga ang kapapahan magpadayon sa iyang mga pagpahisalaag.

“Sa ikanapulog-upat nga siglo mitungha sa Inglatera ang ‘bituon sa kabuntagon sa Repormasyon.’ Si John Wycliffe mao ang mag-uuna sa reporma, dili alang sa Inglatera lamang, kondili alang sa tibuok Kakristiyanohan. Ang dakong pagprotesta batok sa Roma nga gitugotan siya sa pagpahayag dili gayud mapahilom. Kana nga pagprotesta maoy nagbukas sa pakigbisog nga mosangpot sa pagpahigawas sa tagsa-tagsa ka tawo, sa mga simbahan, ug sa

mga nasod.” The Great Controversy, 80.

Ang pagkaon nga gikaon sa mga alagad sa Dios mao ang mga doktrina o mensahe nga ilang gidawat. Ang pakighilawas mao ang paggamit sa iglesia sa gahum sa estado aron mapatuman ang iyang mga idolatrosong doktrina. Sulod sa “panahon” nga gihatag kang Jezebel aron maghinulsol, ang iglesia mikalagiw ngadto sa kamingawan alang sa panalipod.

Ug ang babaye mikalagiw ngadto sa kamingawan, diin siya adunay dapit nga giandam sa Dios, aron didto sila mopakaon kaniya sulod sa usa ka libo duha ka gatus ug kan-uman ka adlaw.... Ug ang babaye gihatagan ug duha ka pako sa usa ka dako nga agila, aron siya makalupad ngadto sa kamingawan, ngadto sa iyang dapit, diin siya ginatipigan sulod sa usa ka panahon, ug mga panahon, ug tunga sa usa ka panahon, gikan sa atubangan sa bitin. Ug ang bitin mibubo gikan sa iyang baba ug tubig ingon sa usa ka baha sunod sa babaye, aron siya mapadan-ag sa baha. Ug ang yuta mitabang sa babaye, ug ang yuta miabli sa iyang baba, ug gitulon ang baha nga gibubo sa dragon gikan sa iyang baba. Pinadayag 12:6, 14–16.

Sa panahon sa paglutos ni Jezebel ug Ahab, si Obadiah nagrepresentar sa panalipod nga gihatag sa kamingawan sa panahon sa pagmando sa kapapahan.

Ug gitawag ni Ahab si Obadiah, nga mao ang gobernador sa iyang panimalay. (Karon si Obadiah nahadlok pag-ayo sa Ginoo: Kay nahitabo nga, sa dihang gipamatay ni Jezebel ang mga propeta sa Ginoo, si Obadiah mikuha ug usa ka gatus ka mga propeta, ug gitago sila tagkalim-an sa usa ka langub, ug gipakaon sila ug tinapay ug tubig.) 1 Hari 18:3, 4.

Ang buhat ni Obadiah sa pagtago sa mga manalagna nga tagkalim-an sa mga langub mao ang simbolo sa dapit sa kamingawan nga giandam sa Dios aron pakan-on ang mga matinumanon, nga midumili sa pagkaon sa mga doktrina sa kapapahan ug nga midumili usab sa pagdawat sa dili balaan nga relasyon nga girepresentahan sa iyang pakighilawas sa mga hari sa Europa. Ang gilapdon sa panahon diin si Elias gimandoan ngadto sa balo sa Sarepta alang sa pagkaon ug panalipod gikan kang Jezebel ug kang Ahab, mao ang gilapdon sa panahon diin ang iglesia mikalagiw ngadto sa kamingawan, ug ang dapit nga giandam alang kanila sa Dios girepresentahan sa buhat ni Obadiah.

Ang dapit nga gitaguan ni Elias sa Sarepta, nga gitawag ug “Zarephath” sa Hebreohanon, nagakahulogan ug paghinlo. Sa dihang natapos na ang panahon nga gihatag kang Jezebel aron maghinulsol, miadto si Elias kang Obadiah ug gisugo si Ahab sa pagtawag sa tibook Israel ngadto sa Carmel.

Ug samtang si Obadiah didto sa dalan, ania karon, nasugatan siya ni Elias; ug siya nakaila kaniya, ug mihapa sa yuta, ug miingon: Ikaw ba kana, akong ginoong Elias? Ug siya mitubag kaniya: Ako man; lakaw, isulti sa imong agalon, Ania karon, si Elias ania dinhi. 1 Mga Hari 18:17, 18.

Ang panahon ni Elias uban sa balo sa Sarepta nagsimbolo sa Mangitngit nga mga Panahon. Sa asoy bahin kang Elias ug sa balo, siya nagapanghipos ug duha ka patpat, kay hapit na siya mamatay. Ang usa ka balo sa tagna nagakahulogan ug usa ka iglesia, ug siya nagrepresentar sa

iglesia didto sa kamingawan nga hapit na mamatay.

Ug ngadto sa manolunda sa iglesia sa Sardis isulat: Kini nga mga butang nagaingon siya nga adunay pito ka Espiritu sa Dios, ug ang pito ka mga bitoon: Ako nahibalo sa imong mga buhat, nga ikaw adunay ngalan nga buhi ka, apan patay ka. Magbantay ka, ug lig-ona ang mga butang nga nahibilin, nga hapit na mamatay; kay wala ko hikaplagi ang imong mga buhat nga hingpit sa atubangan sa Dios. Pinadayag 3:1, 2.

Nagapangole siya ug “duha ka sungkod”, ug nangandam na alang sa iyang kamatayon sa dihang gipugngan siya ni Elias.

Ug ang pulong ni Jehova miabut kaniya, nga nagaingon: Bumangon ka, umadto ka sa Sarepta, nga sakop sa Sidon, ug pumuyo didto; tan-awa, nagsugo ako didto ug usa ka balo nga babaye sa pag-atiman kanimo. Busa mibangon siya ug miadto sa Sarepta. Ug sa diha nga miabut siya sa ganghaan sa siyudad, ania karon, didto ang balo nga babaye nga nagatigom ug mga sungkod; ug iyang gitawag siya, ug miingon: Palihug, kuhaa akog diyutayng tubig sa usa ka sudlanan, aron ako makainom. Ug sa naglakaw na siya aron sa pagkuha niini, gitawag niya siya, ug miingon: Palihug, dad-i ako ug usa ka mubo nga tipik sa tinapay sa imong kamot. Ug siya miingon: Ingon nga buhi si Jehova nga imong Dios, wala akoy linuto nga tinapay, kondili usa lamang ka hakop nga harina sa tapayan, ug diyutayng lana sa tibod; ug, ania karon, nagatigom ako ug duha ka mga sungkod, aron mosulod ako ug andamon kini alang kanako ug sa akong anak, aron kami mokaon niini, ug mamatay. 1 Mga Hari 17:8–12.

Ang balo sa Sarepta nagtapok ug “duha ka patpat.” Ang balo nagrepresentar sa mga matinumanon sa panahon ni Jezebel. Ang iyang anak nga lalaki nagrepresentar niadtong anaa sa kasaysayan sa Thyatira nga nangamatay uban sa saad nga pagabanhawon diha sa unang pagkabanhaw.

Ug nakita ko ang mga trono, ug sila nanglingkod ibabaw niini, ug gihatag kanila ang paghukom; ug nakita ko ang mga kalag niadtong mga gipamugtan tungod sa pagpamatuod ni Jesus, ug tungod sa pulong sa Dios, ug nga wala mosimba sa mananap, ni sa iyang larawan, ug wala modawat sa iyang marka diha sa ilang mga agtang, o sa ilang mga kamot; ug sila nabuhi ug naghari uban kang Cristo sulod sa usa ka libo ka tuig. Apan ang uban sa mga patay wala na mabuhi pag-usab hangtod nga matapos ang usa ka libo ka tuig. Mao kini ang nahaunang pagkabanhaw. Bulahan ug balaan siya nga adunay bahin sa nahaunang pagkabanhaw: sa maong mga tawo ang ikaduhang kamatayon walay gahum, kondili sila mahimong mga sacerdote sa Dios ug ni Cristo, ug magahari uban kaniya sulod sa usa ka libo ka tuig. Pinadayag 20:4–6.

Ang balo nagrepresentar usab sa pipila sa Sardis, nga takos ug gihatagan ug maputing mga bisti.

Adunaay pipila ka mga ngalan bisan pa sa Sardis nga wala makahugaw sa ilang mga bisti; ug sila magalakaw uban kanako nga sinul-oban ug maputi: kay sila takus. Ang nagmadaugon, siya pagabistihan ug maputing sapot; ug dili ko papason ang iyang ngalan gikan sa basahon sa kinabuhi, kondili igasugid ko ang iyang ngalan sa atubangan sa akong Amahan, ug sa atubangan sa iyang mga manulonda. Pinadayag 3:4, 5.

Kadtong anaa sa ikaupat nga iglesia sa Tiatira, nga matinumanong nangamatay, nga gilarawan pinaagi sa anak nga laláki sa balo, gihatagan ug maputing mga sapot sa ikalimang selyo.

Ug sa diha nga Iyang gibuksan ang ikalimang selyo, nakita ko sa ilalom sa halaran ang mga kalag niadtong mga gipatay tungod sa pulong sa Dios, ug tungod sa pagpamatuod nga ilang gihuptan: Ug sila misinggit sa makusog nga tingog, nga nagaingon, Hangtod anus-a, O Ginoo, balaan ug matuod, nga wala pa Ikaw maghukom ug manimalos sa among dugo ibabaw niadtong nanagpuyo sa yuta? Ug puti nga mga bisti gihatag sa tagsatagsa kanila; ug giingnan sila, nga sila kinahanglan mopahulay pa sa makadiyot nga panahon, hangtod nga ang ilang mga isigkaulipon usab ug ang ilang mga igsoon, nga pagapatyon sama kanila, mapuno. Pinadayag 6:9–11.

Ang mga martir sa Mangitngit nga Kapanahonan gihatagan ug maputing mga bisti, ug gisultihan nga mopahulay sa ilang mga lubnganan hangtod nga usa pa ka pundok sa mga martir sa kapapahan pagapatyon, maingon nga sila gipamatay. Gipamatay sila sa kapapahan sulod sa tulo ug tunga ka tuig, ug gisaad kanila nga ang kapapahan sa katapusan pagahukman, apan dili hangtod nga ang ikaduhang pundok sa mga martir sa kapapahan pagapatyon, sa panahon sa hapit na moabot nga krisis sa balaod sa Domingo. Gidugtong ni Sister White ang hangyo sa mga martir alang sa paghukom batok sa kapapahan sa duha ka mga teksto diha sa basahon sa Pinadayag.

“Sa diha nga gibuksan ang ikalimang selyo, si Juan nga Tigpadayag diha sa panan-awon nakakita sa ilalom sa halaran sa panon sa mga gipamatay tungod sa Pulong sa Dios ug sa pagpamatuod ni Jesu-Cristo. Human niini miabut ang mga talan-awon nga gihulagway diha sa ikanapulog-walo nga kapitulo sa Pinadayag, sa diha nga kadtong mga matinumanon ug matuod gitawag paggula gikan sa Babilonia. [Pinadayag 18:1–5, gikutlo.]” Manuscript Releases, bolyum 20, 14.

Ang Pinadayag napulog-walo, bersikulo uno hangtod singko, nagrepresentar sa duha ka mga tingog sa bersikulo uno ug bersikulo upat. Ang ikaduhang tingog mao ang pagtawag paggula gikan sa Babilonia, ug kini nagtimaan sa sinugdanan sa paglutos tungod sa balaod sa Domingo, sa dihang ang gamhanang kalihokan sa ikatulong manulonda motawag sa ubang panon sa Dios paggula gikan sa Babilonia. Iyang gibutang usab ang pahayag gikan sa ikalimang patik sa pag-abli sa ikapitong patik.

“[Pinadayag 6:9–11 gi-quote]. Dinhi may mga talan-awon nga gipakita kang Juan nga dili tinuod nga nahitabo niadtong panahona, kondili kadtong mahitabo sa umaabot nga yugto sa panahon.

“Gipamulong gikan sa Pinadayag 8:1–4.” Manuscript Releases, tomo 20, 197.

Sa Pinadayag kapitulo otso, mga bersikulo uno tubtob upat, ang ikapitong selyo ginbuksan.

Ug sa diha nga gibuksan niya ang ikapitong timri, may kahalom sa langit sulod sa mga tunga sa oras. Ug nakita ko ang pito ka mga manulonda nga nanagbarog sa atubangan sa Dios; ug kanila gihatag ang pito ka mga trumpeta. Ug may lain pang manulonda nga miabut ug mitindog sa halaran, nga may bulawang insensaryo; ug kaniya gihatag ang daghang incienso, aron ihalad niya kini uban sa mga pag-ampo sa tanang mga balaan sa ibabaw sa bulawang halaran nga

anaa sa atubangan sa trono. Ug ang aso sa incienso, nga miuban sa mga pag-ampo sa mga balaan, mitungas ngadto sa atubangan sa Dios gikan sa kamot sa manulonda. Pinadayag 8:1–4.

Ang mga pag-ampo sa mga martir sa mga Mangitngit nga Kapanahonan, nga sa ikalimang selyo nangamuyo nga ang Dios magdala ug paghukom batok sa bigaon nga babaye nga nakighilawas sa mga hari sa yuta, motungas “sa atubangan sa Dios” sa dihang buksan ang ikapitong selyo. Ang Inspirasyon nag-uyon sa pagbukas sa ikapitong selyo uban sa ikaduhang tingog sa Pinadayag 18, kay sa maong ikaduhang tingog mahinumdoman sa Dios ang iyang mga kasal-anan, ug unya iyang doblehon ang iyang paghukom. Usa alang sa mga martir sa mga Mangitngit nga Kapanahonan, ug usa alang sa pagpaagas ug dugo sa kagubot sa balaod sa Domingo.

Ug nadungog ko ang laing tingog gikan sa langit, nga nagaingon, Gumula kamo gikan kaniya, akong katawohan, aron dili kamo makaambit sa iyang mga sala, ug aron dili kamo makadawat sa iyang mga hampak. Kay ang iyang mga sala nakaabot na ngadto sa langit, ug nahinumdoman sa Dios ang iyang mga kasal-anan. Balusi siya sumala sa iyang gibalos kaninyo, ug duplihi siya sa makaduha sumala sa iyang mga buhat: sa kopa nga iyang gipuno, pun-i siya sa makaduha. Pinadayag 18:4–6.

Ang pipila sa Sardis nga wala maghugaw sa ilang mga bisti nagrepresentar niadtong mga migula gikan sa kasaysayan sa Thyatira nga natapos niadtong 1798. Girepresentahan sila sa balo sa Sarepta, usa ka balo nga moadto sa kasal niadtong 1844.

“Ang pag-anhi ni Cristo ingon nga atong Labing Halangdon nga Sacerdote ngadto sa labing balaan nga dapit, alang sa paghinlo sa sangtuwaryo, nga gipakita sa Daniel 8:14; ang pag-anhi sa Anak sa tawo ngadto sa Tigulang sa mga Kapanahonan, sumala sa gipahayag sa Daniel 7:13; ug ang pag-anhi sa Ginoo ngadto sa Iyang templo, nga gitagna ni Malakias, mao ang mga paghulagway sa maong mao rang hitabo; ug kini girepresentahan usab pinaagi sa pag-anhi sa pamanhonon ngadto sa kasal, nga gihulagway ni Cristo sa sambingay sa napulo ka mga ulay, sa Mateo 25.” *The Great Controversy*, 426.

Ang balo nag-andam sa iyang ulahing panihapon sa dili pa ang iyang kamatayon, sa dihang si Elias nagsugo kaniya sa pag-alagad kaniya. Siya naghulagway sa matinumanong pipila sa Tiatira, nga nagbalhin ngadto sa matinumanong pipila sa Sardis nga nanagtigom ug “duha ka sungkod” alang sa usa ka “kalayo”.

Ang “duha ka mga sungkod” nagrepresentar sa duha ka mga balay sa karaang Israel, nga gidaugdaug sa paganismo ug unya sa papalismo, apan pagatigumon ug pagahiusahon ingon nga “usa ka sungkod,” sa kasaysayan sa 1798 ngadto sa 1844.

Ang pulong ni Jehova miabut pag-usab kanako, nga nagaingon: Labut pa, ikaw, anak sa tawo, pagkuha ug usa ka sungkod, ug isulat ibabaw niini: Alang kang Juda, ug alang sa mga anak sa Israel nga iyang mga kauban; unya pagkuha ug laing sungkod, ug isulat ibabaw niini: Alang kang Jose, ang sungkod ni Efraim, ug alang sa tibook balay sa Israel nga iyang mga kauban: Ug pagdugtonga sila ang usa sa usa ngadto sa usa ka sungkod; ug sila mahimong usa diha sa imong kamot. Ug sa diha nga ang mga anak sa imong katawohan mosulti kanimo, nga magaingon: Dili ba nimo ipakita kanamo kon unsa ang imong kahulogan niining mga butanga?

Ingna sila: Mao kini ang giingon sa Ginoong Jehova; Ania karon, kuhaon ko ang sungkod ni Jose, nga anaa sa kamot ni Efraim, ug ang mga banay sa Israel nga iyang mga kauban, ug ipahiusa ko sila kaniya, bisan uban sa sungkod ni Juda, ug himoon ko silang usa ka sungkod, ug sila mahimong usa diha sa akong kamot. Ug ang mga sungkod nga imong gisulatan anha sa imong kamot sa atubangan sa ilang mga mata. Ug ingna sila: Mao kini ang giingon sa Ginoong Jehova; Ania karon, kuhaon ko ang mga anak sa Israel gikan sa taliwala sa mga nasud, diin sila nangadto, ug tigumon ko sila gikan sa tanang dapit, ug dad-on ko sila ngadto sa ilang kaugalingong yuta: Ug himoon ko sila nga usa ka nasud diha sa yuta sa ibabaw sa mga bukid sa Israel; ug usa ka hari maoy hari kanilang tanan: ug dili na sila mahimong duruha ka nasud, ni pagabahinon pa gayud sila ngadto sa duruha ka gingharian: Ni dili na usab nila hugawan ang ilang kaugalingon pinaagi sa ilang mga diosdios, ni pinaagi sa ilang mga dulumtanan, ni pinaagi sa bisan unsa sa ilang mga kalapasan: kondili luwason ko sila gikan sa tanan nilang mga puloy-anan, diin sila nakasala, ug hinloan ko sila: busa sila mahimong akong katawohan, ug ako mahimong ilang Dios. Ug si David nga akong alagad mahimong hari ibabaw kanila; ug silang tanan makabaton ug usa ka magbalantay sa carnero: sila usab magalakaw sa akong mga paghukom, ug magabantay sa akong kabalaoran, ug magabuhat niini. Ug sila magapuyo sa yuta nga akong gihatag kang Jacob nga akong alagad, diin nagpuyo ang inyong mga amahan; ug sila magapuyo didto, sila, ug ang ilang mga anak, ug ang mga anak sa ilang mga anak hangtud sa kahangturan: ug si David nga akong alagad mahimong ilang principe hangtud sa kahangturan. Labut pa, magabuhat ako ug usa ka tugon sa pakigdait uban kanila; kini mahimong usa ka walay-katapusang tugon uban kanila: ug ibutang ko sila, ug padaghanon ko sila, ug ibutang ko ang akong balaang puloy-anan sa taliwala nila hangtud sa kahangturan. Ang akong tabernakulo usab magauban kanila: oo, ako mahimong ilang Dios, ug sila mahimong akong katawohan. Ug ang mga nasud manghibalo nga ako mao si Jehova nga nagabalaan sa Israel, sa diha nga ang akong balaang puloy-anan anha sa taliwala nila hangtud sa kahangturan. Ezequiel 37:15–28.

Sa dihang mibiya si Elias sa Sarepta aron tawgon si Acab ug ang tibook Israel ngadto sa Bukid sa Carmel, ang nabalo nga iglesia nga mikalagiw ngadto sa kamingawan nagatigom ug duha ka mga sungkod alang sa kalayo nga magaputli sa balo sa dili pa ang kasal sa Oktubre 22, 1844. Ang pagtipon sa duha ka mga sungkod mao ang pagtipon sa kalihukang Millerite nga natuman sa katapusang kan-uman ug lima ka tuig nga yugto nga gihulagway sa Isaias pito. Ang gingharian sa amihanan nag-antus sa tunglo ni Moises sukad sa 723 BC hangtod sa 1798, ug ang gingharian sa habagatan nag-antus sa maong tunglo sukad sa 677 BC hangtod sa 1844. Sa 1844, ang espirituwal nga mga kaliwat niadtong duha ka literal nga mga nasod gitigom pag-usab ingon nga usa ka sungkod, o usa ka nasod.

Kon wala nay lain, gihubit ni Ezekiel ang duha ka sungkod ingon nga duha ka nasod, nga mahimong usa ka nasod.

Kay ang ulo sa Siria mao ang Damasco, ug ang ulo sa Damasco mao si Rezin; ug sulod sa kan-uman ug lima ka tuig ang Ephraim pagadugmokon, aron dili na mahimong usa ka katawohan. Ug ang ulo sa Ephraim mao ang Samaria, ug ang ulo sa Samaria mao ang anak ni Remalias. Kon kamo dili motuo, sa pagkamatuod dili kamo malig-on. Isaias 7:8, 9.

Kon dili kita motuo sa tagna nga may kalim-an ug lima ka tuig, dili kita mapalig-on.

Padayon natong ipresentar ang simbolismo ni Elias sa sunod nga artikulo.